

Motion till riksdagen 2021/22:2574

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Internationellt stöd till utsatta kristna

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör visa sitt tydliga stöd för kristna kopter i Egypten och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att FN och EU ställer tydliga krav på Egyptens regering att garantera kristnas säkerhet och rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tydligt bör visa sitt stöd för kristna i Pakistan och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tydligt bör visa sitt stöd för utsatta kristna i Nigeria och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa de uppmaningar till våldsanvändning gentemot kristna som förekommer runt om i Nordkorea och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för FN och EU verka för fortsatt skarp kritik mot Nordkoreas hårda hädelselagar samt våldet mot kristna och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för FN och EU verka för att de kristnas säkerhet i Nordkorea garanteras och våldsamheterna upphör och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att uppmärksamma situationen för kristna och andra religionsutövare i Nordkorea och därmed bidra till att sätta religionsfrihet i landet på det internationella samfundets agenda och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tydligt bör visa sitt stöd för utsatta kristna i Indonesien och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för FN och EU verka för att grundläggande mänskliga fri- och rättigheter garanteras för kristna och andra minoriteter i Indonesien och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen i ett internationellt sammanhang bör intensifiera sina insatser och verka för att

uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade som en följd av konflikterna i Syrien och Irak, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att visa sitt tydliga stöd för de kristna minoriteterna i Irak och Syrien och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att arbeta för en säker zon för kristna minoriteter i Irak och Syrien och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka de humanitära insatserna för kristna i Irak och Syrien och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen aktivt bör verka inom OSSE:s tredje dimension för att särskilt sätta fokus på att bekämpa den ökande diskrimineringen av kristna och andra religiösa minoritetstrosuppfattningar inom OSSE:s deltagande stater och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Situationen för kristna runt om i världen är på många håll mycket svår och på flera håll har det under senare tid förvärrats, vilket gjort dem till världens mest förföljda grupp. Det är enligt vår mening värt att särskilt uppmärksamma det förtryck som kristna är utsatta för i olika delar av världen, inte minst för att deras perspektiv ofta tenderar att glömmas bort.

Egypten

Efter den så kallade arabiska våren valde många svenska medier tillsammans med flera debattörer och politiker att hylla revolutionärerna i norra Afrika och Mellanöstern. I Egypten, som till stor del skonades från ett regelrätt inbördeskrig, hölls det till slut demokratiska val och det tidigare förbjudna Muslimska Brödrskapet tog med ytterst liten marginal över makten i landet. Brödrskapets vinst skulle komma att innebära stora förändringar för Egyptens folk. Idag vet vi att det resulterade i att Brödrskapets ledare Mohammed Mursi likt sin företrädare tvingades bort från presidentposten. Vad få är medvetna om är vad som hänt minoritetsfolk som de kristna kopterna under tiden. Spänningen mellan muslimer och kopter har under en längre tid funnits och i samband med att instabiliteten blivit allt starkare. Läget har blivit alltmer osäkert för ursprungsbefolkningen kopterna, som idag endast utgör ungefär tio procent av befolkningen. Kopterna är en kristen minoritet, som länge varit utsatt för förtryck och attacker, vilket blivit extra påtagligt efter att de uttryckt sitt stöd till militären som avsatte islamistregimen. Förutom att kopterna har utsatts för våld och till och med mord har ett stort antal kyrkor och affärer attackerats, plundrats eller satts i brand.

Vi kunde i samband med arabiska våren höra talas om Mursi-anhängare som med knivar och påkar stormade kyrkor, vilket skapade en massflykt av kopter till andra länder. Brödrskapets företrädare skyllde snabbt attackerna mot kopter på den tidigare regimen under Hosni Mubarak och polisen, snarare än sina anhängare, samtidigt som omvärlden tyst såg på. Med tanke på vad som tidigare hänt den judiska minoriteten i landet bör det vara lätt att förstå allvaret för ursprungsbefolkningen. Det fanns nämligen

bara för ungefär hundra år sedan över 55 000 judar i Egypten och idag återstår bara ett fåtal.

Att den egna ursprungsbefolkningen tvingas fly från sitt eget land är minst sagt skamligt. När Brödrskapet till slut tvingades från makten var det därför inte konstigt att många kände hopp om en rejäl förändring, men tyvärr är gruppen fortsatt hårt utsatt. Efter Muslimska Brödrskapets president Mohammed Mursis fall har Egyptens kopter på nytt blivit utsedda till syndabockar. Det har även förekommit att islamister öppet uppmanat till våld mot kristna.

Den 30 juni 2016 blev en präst skjuten till döds i norra Sinai, varefter Islamiska staten tog på sig ansvaret för attacken med motiveringen att prästen bekämpade islam. Värst utsatt är dock provinsen Minya, vilken antagligen också har störst andel kristna procentuellt räknat. Ungefär samtidigt som prästen i Sinai mördades, brände en folkmassa ner en byggarbetsplats och ytterligare fyra hus tillhörande en kristen familj på grund av misstankar om att de höll på att bygga en kyrka.

I och med Islamiska statens framgångar i Egyptens grannländer har även säkerheten för landets migrantarbetare förvärrats avsevärt. Den 12 februari 2015 släppte Islamiska staten chockerande bilder på en masshalshuggning av 21 egyptiska kopter i Libyen. I december 2016 dödades 29 kopter i ett sprängdåd utfört av jihadistiska självmordsbombare nära den koptiska Markuskatedralen i Kairo och i april 2017 dödades 45 kopter vid ett attentat som Islamiska staten tog på sig mot två kyrkor på palmsöndagen i Tanta och Alexandria. Så sent som i maj 2017 dödades minst 28 kopter efter en skottlossning mot en buss i Minyaprovinsen.

De grova attackerna sker inte bara på eller nära Sinaihalvön, där den Islamiska staten har varit starkt närvarande, utan sker runt om i hela Egypten och exemplen är många. Regeringen kan inte i detta läge vara passiv utan bör visa sitt tydliga stöd för kristna kopter i Egypten och verka för att FN och EU ställer tydliga krav på Egyptens regering att garantera kristnas säkerhet och rättigheter samt stoppa de uppmaningar till våldsanvändning gentemot kristna som finns runt om i landet.

Pakistan

Pakistans strikta hädelselagar slår särskilt hårt mot kristna. I augusti 2012 kom rapporter om att en elvaårig kristen flicka, Rifta Masih, i Pakistan fängslats och anklagats för hädelse. Flickan, som har Downs syndrom, påstods ha bränt upp sidor ur Koranen. Detta orsakade stor uppståndelse och ledde till att hundratals kristna fick fly från byn där flickan bodde. Fallet ledde till att FN kritiserade landets hårda hädelselagar, vilket i sin tur kan ha påverkat att personen som antagligen fabricerat brända sidor ur Koranen blev gripen. Han blev dock inte fälld och fallet är nu nerlagt. I mars 2015 utsattes två kyrkor i Youhanabad, Lahore för bombattacker vilket resulterade i 14 döda och 75 skadade. Mot denna bakgrund anser Sverigedemokraterna att det är av vikt att Sverige visar sitt tydliga stöd för utsatta kristna i Pakistan samt inom ramen för FN och EU verkar för en fortsatt skarp kritik mot landets hädelselagar samt våldet emot kristna.

Nigeria

I Nigeria har ett antal attacker mot kristna och mot muslimer, som inte vill acceptera sharia, utförts av den islamistiska gruppen Boko Haram, som numera är en del av

Islamiska staten. Enligt uppgifter från Open Doors har dessa attacker krävt åtskilliga dödsoffer i Nigeria. I vissa delstater har det fattats beslut som lett till att kristna blivit utsatta för begränsningar i skolorna, hotade att kidnappas, blivit utsatta för tvångs- äktenskap, nekade anställning, rent vatten och hälsovård. Det är förenat med risker att konvertera till kristendom och farligt för kyrkor att ta emot nyomvända. Den 5 januari 2012 samlades ca 45 kristna till veckomöte. Några ögonblick senare var kyrkan fylld av döda och sårade. Den 26 februari 2012 styrde två självmordsbombare sin bil rakt in i Kristi kyrka i Jos mitt under pågående gudstjänst. Minst fyra personer dödades och över 40 skadades. Kidnappning av små flickor har också ägt rum och unga kvinnor har bland annat utnyttjats i strider. År 2014 dödades över 2 400 kristna på grund av sin religion i Nigeria, fler än i något annat afrikanskt land. Mellan den 3 och 7 januari 2015 utsatte Boko Haram staden Bango med omnejd för en synnerligen brutal attack med ett stort antal döda och hela 16 förstörda byar som följd. Totalt sett har under åren 2006 till 2014 mellan 9 000 och 11 000 kristna mördats och mer än en halv miljon människor drabbats på andra sätt. Många har drivits från sina hem och runt 13 000 kyrkor har förstörts eller övergivits.

Dessa grymheter måste få ett slut. Sverige bör tydligare visa sitt stöd för dessa utsatta kristna och andra som utsatts för terroristgruppens förtryck i Nigeria och fördöma Boko Harams våldsamma attacker. Inom ramen för FN och EU bör Sverige verka för att befolkningens säkerhet kan garanteras samt att våldsamheterna och förtrycket upphör.

Nordkorea

Nordkorea räknas konsekvent som världens farligaste land för kristna och är samtidigt världens mest tragiska exempel på en misslyckad socialistisk utopi. Landets invånare lever under ett konstant förtryck från en utfattig, repressiv regim, som saknar tolerans för den minsta tendens till oliktankande från sina medborgare. Förtrycket har inte bara kvävt all form av politisk opposition utan har även riktats mot religiösa uttryck som inte passat in i regimens självbild som sekulär, socialistisk statsbildning. Resultatet har varit att all privat religionsutövning i Nordkorea kommit att betraktas som fientligt mot staten. I landet riskerar man inte bara att fängslas och sättas i koncentrationsläger för religionsutövning, utan också att avrättas.

Detta kan kontrasteras mot grannen Sydkorea, som tvärtom bär på en mycket rik och obruten religiös tradition med så många som 15 miljoner utövande kristna och 11 miljoner utövande buddhister. Exakt hur många som fortfarande utövar religion i Nordkorea går inte att säga på grund av dess slutna natur, samt att sådan utövning troligtvis sker i det fördolda för att inte upptäckas. Klart är däremot att sådan religionsutövning ändå överlevt, eftersom det på senare år kommit rapporter om att människor i Nordkorea avrättats för att ha ägt eller distribuerat kristna biblar – vilka för övrigt är helt förbjudna i landet.

Sverigedemokraterna anser att privat religionsutövning i många fall kan vara det sista fröet av hopp och tröst för människor i svåra och utsatta situationer. Att man därför förbjudit detta just i Nordkorea, där förtrycket är enormt, där hotet om en stundande svältkatastrof ständigt är närvarande och där behovet av privat religionsutövning därför borde vara särskilt stort, anser vi vara extra grymt. Vi vill därför att Sverige verkar för att uppmärksamma situationen för kristna och andra religionsutövare i Nordkorea och

därmed bidra till att sätta religionsfrihet i landet på det internationella samfundets agenda.

Indonesien

Indonesien är världens största muslimska land, men av 250 miljoner invånare finns trots allt en stor kristen minoritet på cirka 25 miljoner. Indonesien har märkt ut sig i jämförelse med många andra muslimska länder eftersom landets invånare har ett lite större mått av frihet. Landet är dock inte helt befriat från förtryck.

Som en symbol för samexistens mellan muslimer och kristna valdes Basuki Tjahaja Purnama, även kallad Ahok, till guvernör i Jakarta. Ahok var känd som effektiv och relativt okorrumpad, men tiden som guvernör fick en plötslig vändning den 27 september 2016, då han efter ett tal anklagades för att ha hädat koranen. Någonstans mellan 100 000 och 150 000 människor gav sig strax därefter ut på Jakartas gator för att kräva att Ahok skulle straffas för hädelse genom fängelse eller hängning. Den 9 maj 2017 dömdes han senare till två års fängelse för hädelse och för att ha uppmanat till våld.

I Indonesien finns det dessutom en provins, Aceh, som de facto är helt självstyrande. Acehs guvernör var tydlig med att sharialagar gradvis skulle införas efter att man inrättat en shariadomstol, vilket också har skett. Domstolens uppgifter har i ett inledningskede varit att handha fall som handlar om muslimer som inte går till fredagsbönen eller personer som säljer mat och cigaretter under fastemånaden Ramadan. Successivt har det varit tänkt att domstolen även väntas ta hand om allvarigare brott som mord, stölder och äktenskapsbrott, liksom ekonomisk brottslighet. Det har sedan införandet av denna domstol öppet visat sig att personer dömts till piskning.

Riksdagen bör tydligt visa sitt stöd för utsatta kristna i Indonesien och inom ramen för FN och EU verka för att de kristnas säkerhet garanteras samt kritisera förekomsten av sharialagar i Indonesien.

Syrien och Irak

De fruktansvärda inbördeskrigen i Syrien och angränsande Irak, som smält samman till ett och samma krig och där den ena grymheten avlöser den andra, har efter Islamiska statens fall gått in i en mindre intensiv fas. Situationen är fortfarande svår för alla drabbade civila i området, men det finns anledning att lyfta just etniska och religiösa minoriteters situation som särskilt problematisk.

Redan från konfliktens början har de kristna haft det särskilt svårt som utsatt religiös grupp eftersom de, till skillnad från exempelvis sunnitiska, shia och kurdiska parter, varit färre till antalet och varken haft några grannstater eller större organisationer som stödjer och försvarar dem.

När Islamiska staten intog Iraks näst största stad Mosul kunde vi läsa i världspresen om hemska övergrepp mot de uppskattat 35 000 kristna invånarna. Enligt vittnesuppgifter märktes deras hem upp med speciella symboler, varpå IS gav dem tre alternativ, konvertera till islam, bli avrättade, eller betala en särskild muslimsk skatt för att få tillfällig betänketid. Resultatet blev förödande: Mosul tömdes på sin kristna befolkning som fick fly för sina liv. I samband med övertagandet inledde även Islamiska staten sin kamp för att förbjuda och förrinta alla former av kulturyttringar som inte stämde överens

med deras egen stränga tolkning av islam. Bland annat jämnade man den bibliske profeten Jonas helgedom och andra heliga byggnader med marken. Exemplet Mosul är talande för de kristnas utsatta situation i Syrien och Irak, som inte kan betecknas som något annat än ett religiöst och kulturellt folkmord. Från att det år 2003 ska ha funnits ca 1, 2 miljoner kristna bara i Irak är det nu svårt att uppskatta hur många som finns kvar, kanske så få som 150 000, kanske ännu färre. Sverigedemokraterna ser med stor oro på utvecklingen för kristna och andra minoriteter i Syrien och Irak. Av respekt för såväl de enskilda människornas liv, som för de uråldriga och skyddsvärda kulturerna, är vi angelägna om att framtiden för dem snarast möjligt säkras. Vi önskar därför att regeringen i ett internationellt sammanhang intensifierar sina insatser och verkar för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade eller redan har gått förlorade i inbördeskrigens Syrien och Irak.

Vi önskar också att regeringen visar sitt tydliga stöd för de kristna minoriteterna. Sist men inte minst önskar vi att regeringen vidtar åtgärder för att arbeta för en säker zon för kristna minoriteter, där så behövs samt öka de humanitära insatserna i konfliktområdet. Inte minst den syriska kyrkan har visat på goda exempel där de stöttat kristna och andra utsatta människor i krigszonen som flytt undan krig eller islamistisk terror.

Bekämpa den ökande diskrimineringen av kristna och andra religiösa minoritetstrosuppfattningar inom OSSE:s deltagande stater

De politiskt bindande åtagandena i OSSE:s tredje dimension syftar till att säkerställa att de mänskliga rättigheterna respekteras fullt ut, att upprätthålla rättsstatens principer, att bygga upp och bevara demokratiska institutioner samt att motverka intolerans och diskriminering.

På flera håll i OSSE:s 57 deltagande stater vittnar man om den allt mer ökande diskrimineringen av och intoleransen för kristna och andra religiösa minoriteter. Diskriminering ökar i takt med att skolor och moskéer etableras som är sponsrade av Saudiarabien. Många upplever hotet komma från den snabbt växande wahhabistiska trosriktningen inom islam med epicentrum i Saudiarabien. Trots att många av länderna har religionsfrihet instiftat i grundlagen oroas allt fler över att våga visa annan religiös övertygelse. Inte sällan är det kristna minoriteter som far mest illa.

Vid OSSE:s parlamentariska församlings sommarmöte i Luxemburg i juli 2019 föreslog Sverigedemokraternas företrädare i en resolution att man borde uppmärksamma, fördöma och åtgärda den diskriminering av kristna och andra religiösa minoriteter som för närvarande sprider sig i flera av organisationens deltagande stater. Resolutionen antogs av församlingen och blev en del av slutdokumentet från Luxemburgmötet.

Den parlamentariska församlingen inom OSSE uttrycker i slutdokumentet stor oro över att diskrimineringen och förtrycket av minoritetsreligioner i vissa av OSSE:s deltagande stater verkar ha ökat i omfattning under senare tid. Detta inkluderar även institutionellt förtryck genom förtryckande rättsakter mot olika kristna trosinriktningar som kan leda till att man underlättar och uppmuntrar till hatbrott mot medlemmar av dessa trosinriktningar. Man noterar med oro att denna diskriminering inkluderar:

- Vag eller tvetydig lagstiftning när det gäller religionsfrihet, vilket tillåter myndigheter att vidta godtyckliga åtgärder mot vissa kyrkor, inklusive tillslag och nedläggningar, bland annat mot "huskyrkor" i landsbygdsregioner som saknar officiellt registrerade kyrkobyggnader.
- Förtryck av och godtyckliga handlingar mot vissa trosinriktningar och deras prästerskap i ockuperade territorier.
- Förbud för vissa trosinriktningar att få eller förnya registrering av sina samfund, eller tjänster, eller utföra missionsarbete, eller bygga nya kyrkobyggnader på grund av ogenomskinliga eller partiska "zonstandarder".
- Officiell stigmatisering av dem som konverterar till kristendomen, inklusive påtryckningar för att de ska avstå från sin tro, förverkande av biblar och annan religiös litteratur, eller begränsningar för utnämningen av kyrkoansvariga.

I slutdokumentet uppmanar man OSSE:s deltagande stater att ta hänsyn till ökad diskriminering mot kristna och anhängare av andra trosuppfattningar i minoritet. Man erkänner den fulla suveräniteten i alla kristna trosinriktningar och deras kyrkliga organ, deras oberoende från politiska påtryckningar och deras rättigheter att fatta sina egna beslut oavsett politiska konflikter. OSSE:s parlamentariska församling rekommenderar därför OSSE att vidta åtgärder mot diskriminering.

Mot ovan beskrivna bakgrund bör regeringen inom OSSE:s tredje dimension aktivt verka för att särskilt sätta fokus på att bekämpa den ökande diskrimineringen av kristna och andra religiösa trosuppfattningar i minoritet inom OSSE:s deltagande stater.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Mats Nordberg (SD)